A

THIRUVANNAMALI ALAGIRISAMI PILLAI

lwn.

DINERS CLUB (MALAYSIA) SDN BHD

B

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
WAN ADNAN MUHAMAD H
[GUAMAN NO: S2-22-462-2004]
9 NOVEMBER 2006

C

TORT: *Gantirugi - Kecuaian - Menghantar surat takziah atas kematian defendan - Defendan masih hidup - Kemarahan dan penderitaan mental - Sama ada wujud kausa tindakan yang munasabah - Sama ada wujud kesalahan tort yang boleh didakwa*

D

Ini adalah tuntutan plaintif, seorang doktor perubatan, untuk gantirugi kerana mengalami kejutan, ketakutan dan penderitaan mental akibat perbuatan defendan menghantar surat takziah kepada isterinya mengenai kematiannya sedangkan beliau tidak mati dan masih hidup. Fakta menunjukkan bahawa tuntutan telah ditolak oleh Penolong Kanan Pendaftar atas alasan bahawa ia tidak mendedahkan apa-apa kausa tindakan di sisi undang-undang. Plaintif bagaimanapun merayu dan berhujah bahawa beliau sememangnya telah mengalami 'shock', 'fear' dan 'anguish' apabila diberitahu oleh isterinya tentang surat takziah tersebut, dan kerana itu perbuatan defendan adalah merupakan satu kesalahan tort yang boleh didakwa. Tidak dinafikan bahawa perbuatan defendan adalah tidak disengajakan dan bahawa defendan telah pun meminta maaf kepada plaintif. Apapun, di hadapan yang arif hakim, soalan berbangkit sama ada perbuatan defendan, dalam halkeadaan yang wujud, merupakan satu 'actionable tort' di sisi undang-undang.

E

F

Diputuskan (menolak rayuan):

G

(1) Plaintif tidak mempunyai *locus* untuk menuntut gantirugi bagi pihak isteri dan anak-anaknya yang dikatakan juga mengalami kejutan dan penderitaan mental. Isteri dan anak-anaknya bukanlah pihak-pihak dalam tindakan ini. (perenggan 7)

H

(2) Apa yang berlaku kepada plaintif bukanlah satu 'actionable tort'. Plaintif tidak mempunyai tindakan yang munasabah kerana apa yang dikatakan olehnya, iaitu bahawa dia mengalami kejutan, ketakutan dan penderitaan mental sebenarnya adalah perasaan tidak senang hati atau marah dengan surat takziah tersebut kerana beliau masih hidup. Selain itu, sebagai seorang doktor, plaintif mempunyai pengalaman

I

luas dalam menangan situasi yang lebih teruk dari ini. Mungkin timbul perasaan marah dan tidak puas hati di pihak plaintif tetapi itu bukan 'actionable tort' yang boleh dipampas dengan gantirugi. (perenggan 9 & 10)

(3) Undang-undang kes menunjukkan bahawa tiada liabiliti atas perasaan marah, ketakutan, tekanan mental dan perasaan cemas seperti yang dialami oleh plaintif, kecuali atas kecederaan fizikal yang mana ianya tidak berlaku di sini. Selain itu, plaintif tidak menyatakan beliau mengalami 'nervous shock' yang menyebabkan 'psychiatric illness'. Apa yang dinyatakan hanyalah beliau mengalami 'shock' dan 'mental anguish'. Oleh itu, defendan tidak boleh dikatakan bertanggungan. (perenggan 13 & 14)

Kes-kes yang dirujuk:

Alcork & Others v. Chief Constable of South Yorkshire Plice [1992] 1 AC 310 ***(dirujuk)***

Bandar Builder Sdn Bhd & Ors v. United Malayan Banking Corporation Bhd [1993] 4 CLJ 7 SC ***(dirujuk)***

Hicks & Anor v. Chief Constable of the South Yorkshire Polis [1992] 2 All ER 65 ***(dirujuk)***

Jub'il Mohamed Taib Taral & Ors v. Sunway Lagoon Sdn Bhd [2001] 4 CLJ 599 HC ***(dirujuk)***

Leong Peng Kheng & Anor v. Dawntree Properties Sdn Bhd [2002] 2 CLJ 602 HC

Mc Loughlin v. Brian & Ors [1983] AC 410 ***(dirujuk)***

New Straits Times (M) Bhd v. Kumpulan Kertas Niaga Sdn Bhd [1985] 1 MLJ 226 ***(dirujuk)***

Page v. Smith [1996] 1 AC 155 ***(dirujuk)***

Sim Kie Chon v. Suprintendent of Pudu Prison & Ors [1985] 2 MLJ 385 ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:

Rules of the High Court 1980, O. 18 r. 19(1)(a)

Bagi pihak plaintif - T/n Joseph Iruthayam & Co
Bagi pihak defendan - T/n Shearn Delamore & Co

Dilaporkan oleh Rose Aziz

PENGHAKIMAN

Wan Adnan Muhamad H:

[1] Pada suatu hari dalam bulan November 2001 seorang suri rumah tangga menerima surat ketika berada dirumahnya. Apabila dibuka alangkah terkejutnya bila didapati surat bertarikh 16 November 2001 bukan surat biasa malahan ia adalah surat takziah atas kematian suami tersayangnya. Surat takziah tersebut berbunyi (dalam bahasa Inggeris) "we regret to note the demise of Thiruvannamali". Dengan serta merta beliau menalipon tempat kerja suaminya. Tidak dapat dibayangkan

A leganya perasaan beliau apabila suaminya menjawab talipon dan memberitahu beliau sihat dan masih hidup. Ekoran peristiwa ini timbullah suatu tindakan sivil oleh plaintif terhadap defendan.

[2] Plaintif ialah seorang doktor perubatan dan ahli kad kredit Diners Club. Defendan ialah syarikat yang mengeluarkan kad kredit tersebut. Pada suatu hari kakitangan defendan menerima suatu faks daripada Syarikat APDR Consultant (M) Sdn Bhd memberitahu seorang ahli kad kredit Diners Club bernama Major (R) Sachithananthan telah meninggal dunia. Lantaran itu kakitangan defendan tersilap dengan menukar status plaintif ke akaun ahli Diners Club yang meninggal dunia yang sepatutnya dibuat ke atas akaun mendiang Major Sachithananthan. Defendan hanya mendapat tahu kesilapan penghantaran surat takziah setelah plaintif memberitahu defendan melalui talipon pada 10 Disember 2001. Defendan telah memohon maaf atas kesilapan tersebut. Plaintif masih tidak berpuashati dan memfail tindakan terhadap defendan untuk ganti rugi kerana mengalami kejutan (shock), ketakutan (fear) serta penderitaan mental (mental anguish) bagi dirinya dan bagi pihak isteri dan anak-anaknya.

[3] Selepas writ saman dan peryataan tuntutan diserah ke atas defendan, defendan telah memfailkan permohonan melalui suatu saman dalam kamar di lampiran 5 bagi membatalkan tindakan plaintif kerana tidak mendedahkan kausa tindakan yang munasabah di bawah peruntukan A. 18 k. 19(1)(a) Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 (KMT). Lampiran 5 tersebut dibenarkan oleh Penolong Kanan Pendaftar (PKP) dengan kos. Plaintif tidak berpuashati terhadap keputusan PKP tersebut justeru itu plaintif memfail suatu notis rayuan kepada Hakim Dalam Kamar (Lampiran 7).

[4] Pada 5 Januari 2006 saya telah menolak notis rayuan di lampiran 7 dengan kos. Pihak-pihak tidak memfailkan apa-apa affidavit oleh sebab ia dibuat di bawah A. 18 k. 19(1)(a) KMT (sila lihat kes *Leong Peng Kheng & Anor v. Dawntree Properties Sdn Bhd* [2002] 1 CLJ 602 HC).

[5] Dalam tindakan ini plaintif ada membuat dua tuntutan ganti rugi iaitu untuk dirinya dan untuk isteri dan anak-anaknya.

[6] Berpandukan fakta kes yang jelas, saya berpendapat persoalannya ialah adakah defendan bertanggungan terhadap plaintif atau isteri dan anak-anaknya diatas kesilapan atau kecuaian dalam menghantar surat takziah tersebut.

[7] Pada hemat saya plaintif tidak mempunyai *locus* untuk menuntut ganti rugi bagi pihak isteri dan anak-anaknya yang dikatakan mengalami 'shock' dan 'mental anguish'. Isteri dan anak-anaknya bukanlah pihak-pihak dalam tindakan ini.

[8] Kini saya akan memperkatakan mengenai tuntutan ganti rugi plaintif atas kecederaan 'shock', 'fear' dan 'mental anguish' bagi dirinya. Adalah tidak dapat dinafikan bahawa kesilapan berlaku dengan penghantaran surat takziah. Kesilapan ini telah diterangkan dalam pembelaan defendan. Defendan telah berkali-kali meminta kemaafan plaintif. Mengikut hujah peguam plaintif, defendan telah membuat pengakuan dan apabila memohon maaf defendan bertanggungan atas kesilapan yang menyebabkan plaintif menderita ekoran kejutan dan tekanan mental. Saya bersetuju dengan saranan peguam defendan yang menyatakan dengan meminta maaf bukan suatu pengakuan liabiliti.

[9] Adalah prinsip undang-undang yang nyata (trite) bahawa bukan semua kesalahan sivil (civil wrongs) akan membawa kepada bertanggungan (liability). Berdasarkan pernyataan tuntutan plaintif yang mendakwa beliau mengalami 'shock', 'fear' dan 'mental anguish' apabila diberitahu oleh isterinya mengenai surat takziah tersebut, pada pertimbangan saya bukan tergolong dalam 'actionable tort'.

[10] Daripada pernyataan tuntutan jelas plaintif tidak mempunyai kausa tindakan yang munasabah kerana apa yang dikatanya mengalami kejutan, 'shock', 'fear' dan 'mental anguish', pada hemat saya apa yang dirasai oleh plaintif ialah perasaan tidak senang hati atau marah dengan surat takziah tersebut kerana beliau masih hidup. Bagi saya plaintif sebagai seorang doktor mempunyai pengalaman luas dalam menangani situasi yang lebih teruk dari apa yang dinyatakan dalam surat takziah tersebut. Mungkin timbul perasaan marah dan tidak puashati dirasai oleh plaintif tetapi ia bukan 'actionable tort' yang boleh dipampas dengan ganti rugi. Apa yang dikatakan oleh surat tersebut ialah suatu kesilapan yang tidak disengajakan. Ini telah dinyatakan dalam pembelaan defendan. Keadaan seperti yang dialami plaintif adalah apa yang dikatakan oleh mahkamah tertinggi Inggeris iaitu House of Lords dalam kes *Hicks and another v. Chief Constable of the South Yorkshire Polis* [1992] 2 All ER 65 di halaman 69 yang berbunyi seperti berikut (dalam bahasa asal):

> It is perfectly clear the law that fear by itself, of whatever degree, is a normal humane motion for which no damages can be awarded. Those trapped in the crush at Hillsborough who were fortunate enough to escape without injury have not claim in respect of the distress they suffered in what must have been a truly terrifying experience. It follows that the fear of impending death felt by the victim of a fatal injury before that injury is inflicted cannot my itself give rise to a cause of action which survives for the benefit of the victim's estate.

[11] Manakala dalam kes yang lain iaitu *Page v. Smith* [1996] 1AC 155, House of Lords memutuskan seperti berikut (dalam bahasa asal) di halaman 167:

A it is necessary at the out set to particularize what is meant by "nervous shock" such as may result in liability for damages. The decided cases indicate that it means a reaction to an immediate and horrifying impact, resulting in some recognizable psychiatric illness. There must be some serious mental disturbance outside the range of normal human experience, not merely the ordinary emotions of anxiety, grief
B or fear.

[12] Seterusnya Mahkamah Inggeris tersebut di halaman 197 berkata:

A defendant who is under a duty of care to the plaintiff, whatever as primary or secondary victim, is not liable for damages for nervous
C shock unless the shock results in some recognized psychiatric illness

[13] Oleh yang demikian jelas mengikut prinsip undang-undang yang mantap tiada liability atas perasaan marah, ketakutan, tekanan mental perasaan cemas dan sebagainya seperti dialami plaintif melainkan atas
D kecederaan fizikal (sila lihat kes *Yjen Nichollas v. Rushton* seperti di laporan dalam akhbar the Times pada 19 Jun 1992).

[14] Dalam pliding plaintif tidak dinyatakan beliau mengalami 'nervous shock' yang menyebabkan 'psychiatric illness'. Apa yang dinyatakan hanyalah beliau mengalami 'shock' dan 'mental anguish' oleh itu defendan
E tidak bertanggungan (sila lihat kes *Mc Loughlin v. Brian and Others* [1983] AC 410 yang diikuti oleh Tee Ah Sing HMT dalam kes *Jub'il bin Mohamed Taib Taral & Ors v. Sunway Lagoon Sdn Bhd* [2001] 4 CLJ 599 HC).

F **[15]** Prinsip undang-undang diperteguhkan lagi dengan kes House of Lords iaitu *Alcork & Others v. Chief Constable of South Yorkshire Police* [1992] 1 AC 310 yang memutuskan seperti berikut (dalam bahasa asal):

Even where the nervous shock and the subsequent psychiatric illness caused by it could both have been reasonably foreseen, it has been
G generally accepted the damages for merely being informed of, or reading, or hearing about the accident are not recoverable … Certainly Brennan J in his judgment in *Jaensch v. Coffey*, 155 CLR 549, 57 recognised:

> A psychiatric illness induced by mere knowledge of a
H distressing fact is not compensable; perception by the plaintiff of the distressing phenomenon is essential
>
> … Mere mental suffering, although reasonably foreseeable, if unaccompanied by physical injury, is not a basis for a claim for damages.
I

[16] Apa yang saya akan pertimbangkan ialah berdasarkan pliding sahaja (sila lihat kes *New Straits Times (M) Bhd v. Kumpulan Kertas Niaga Sdn Bhd* [1985] 1 MLJ 226). Saya peka dengan otoriti-otoriti mantap yang terpakai bahawa mahkamah tidak sewenang-wenangnya membatalkan tindakan di bawah prosiding awal (A. 18 k. 19 KMT) melainkan ia tidak mendedahkan langsung kausa tindakan (sila lihat kes *Sim Kie Chon v. Suprintendent of Pudu Prison & Ors* [1985] 2 MLJ 385; *Bandar Builder Sdn Bhd & Ors v. United Malayan Banking Corporation Bhd* [1993] 4 CLJ 7 SC). Mahkamah tidak mengambil kira merit iaitu kemungkinan kalah atau menang sesuatu pihak dalam prosiding A. 18 k. 19 KMT (sila lihat kes *Bandar Builder Sdn Bhd & Ors v. United Malayan Bank Corporation Bhd (supra)*)

[17] Pada pertimbangan saya perenggan 7 penyataan tuntutan adalah asas tuntutan plaintif. Untuk mendapat gambaran jelas saya paparkan perenggan 7 tersebut berbunyi:

> Plaintif setelah diberitahu mengenai kandungan surat tersebut juga telah terkecut (shocked). berasa takut (fear) dan mengalami tekanan mental (mental anguish) kerana walaupun Plaintif masih hidup, namun demikian surat tersebut menyatakan bahawa Plaintif telah meninggal dunia.

[18] Kesimpulannya jelas dari pernyataan tuntutan plaintif ia tidak mendedahkan langsung kausa tindakan. Perasaan terkejut, perasaan takut dan perasaan tertekan yang dialami plaintif jelas bukan suatu yang membawa kausa tindakan terhadap defendan. Lagi pun perasaan marah, terkejut yang bukan 'nervous shock' yang membawa kepada 'psychiatric illness' tidak menjadikan defendan bertanggungan terhadap plaintif, lebih-lebih lagi plaintif sendiri yang mengalami perasaan tersebut. Jelas plaintif tidak memplidkan 'nervous shock' dan 'psychiatric illness'. Apa yang diplid hanyalah 'shock', 'fear' dan 'mental anguish'. Plaintif hanya bergantung kepada otoriti-otoriti defendan. Pada penelitian saya otoriti-otoriti tersebut tidak memihak kepada dakwaan plaintif.

[19] Atas alasan tersebut di atas saya berpuas hati pernyataan tuntutan plaintif gagal menunjukkan suatu kausa tindakan yang munasabah terhadap defendan.